

ЧЕТИРИТЪ ПРОЕКЦИИ

30-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)

ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 14.V.1924 Г.— СОФИЯ

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ— РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

ЧЕТИРИТЪ ПРОЕКЦИИ

30-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(III ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 14.V.1924 Г.—СОФИЯ

ПЕЧАТНИЦА МАЛДЖИЕВЪ — РУСЕ
ул. Сараоолу № 21.

Четиритѣ проекции.

Т. м.

Прочете се резюмето и тема: „Азъ и Отецъ ми едно сме“.

Прочетоха се нѣкои отъ работитѣ върху темата: „Защо човѣкъ е недоволенъ?“

Защо човѣкъ е недоволенъ? Какво е най-краткото опрѣдѣление на недоволството? Кажете го въ три думи. Кои сж причинитѣ на недоволството? Лошо ли е човѣкъ да бжде недоволенъ? Пишете за слѣдующия пжтъ върху темата: „Лошо ли е човѣкъ да бжде недоволенъ“? Вие трѣбва да разбирате този въпросъ малко по-обективно, а не материялно.

Този кржгъ е една опрѣдѣлена величина въ природата, образувана отъ безбройното число кржгове, които сжществуватъ. Животътъ на човѣка е единъ опрѣдѣленъ кржгъ. Линиитѣ АВ и СД прѣдставяватъ сили, които подтик-

ватъ този кръгъ къмъ дѣйствиe. Първата сила, АВ раздѣля кръга, на човѣшкия животъ на двѣ части; втората сила, която означаваме съ СД, е въ противовѣсъ на първата. И тя раздѣля кръга още на двѣ части. Кръгътъ е раздѣленъ, значи, на четири равни части. Тия четири равни части на кръга означаватъ четири велики фази, прѣзъ които минава човѣшката душа: физическия свѣтъ, астралния свѣтъ, умствения свѣтъ и причинния свѣтъ. При сегашнитѣ условия човѣкъ използва само една четвъртъ отъ този кръгъ. Тия четвъртини означаваме съ числата 1, 2, 3, 4. Значи, вътрѣшността на човѣското съзнание се отнася както 1: 4. За обяснение на това, азъ нѣма да се впускамъ въ математически подробности, но вие трѣбва да ги знаете. За да разбирате окултната наука, вие трѣбва да сте запознати добръ съ математиката. Всѣки отъ васъ трѣбва да разбира тия факти, които математицитѣ учатъ и слѣдъ туй да пристѣпимъ къмъ по високо разбиране на живота, къмъ живата математика. Запримѣрь, въ геометрията има двѣ проекции, наречени синусъ и косинусъ. Математицитѣ наричатъ косинусъ тази линия, която съвпада съ радиуса, а отвѣсната линия наричатъ синусъ. Имайте прѣдъ видъ, че кръгътъ е една проекция на сили, проекция отъ четвъртото измѣре-

ние. Четвъртото измѣрение е силово движение въ всички посоки. Туй движение е въ всички посоки, затова тамъ ще срещнете най голѣмото противорѣчие. Нѣкои отъ васъ може да се заблудятъ, да мислятъ, че туй движение е навънъ. Не, туй движение е навънъ. То е вгънато навжтрѣ къмъ центъра. Слѣдователно, този центъръ, който се вижда въ кръга, това е единъ вѣченъ спиралъ, една проекция на сили. Кръгътъ е проекция въ нашия триизмѣренъ свѣтъ. Слѣдователно, косинусътъ азъ наричамъ почва на живота, а синусътъ прѣдставлява растението, съмето Щомъ едно съме се посади въ почвата, тя започва да обѣднява, а животътъ на съмето се уголѣмява. Когато почвата обѣднява, човѣкъ расте. До като окръжающата сръда не обѣднѣе, човѣкъ не може да израсне. Когато пъкъ окръжающата сръда забогатява, това показва, че хората обѣдняватъ. Въ туй отношение, тѣлото може да го вземете като почва, въ която душата расте. Тѣлото е косинусъ, а душата и умътъ, които растатъ въ него, сж синусъ. Да видимъ сега, дали законътъ е вѣренъ. Щомъ благоутробието на човѣка расте, неговиятъ умъ спира. Туй показва, че почвата забогатява. Този човѣкъ минава прѣзъ синуса и достига до п, до своя центъръ. Отъ тукъ почвата постепенно се смалява. Косинусътъ е изражение на силитѣ, които

работятъ. Когато тия сили влѣзатъ въ индивидуалния животъ, почвата започва да обѣднява, докато синусътъ се съедини съ радиуса и даде плодъ. Ако животътъ даде на време своя плодъ, той минава вече въ астралния свѣтъ. Въ физическия свѣтъ нѣма условия да расте животътъ. Въ астралния свѣтъ е обратното: синусътъ или животътъ се смалява и човѣкъ започва да остарява, а косинусътъ се увеличава. Тази почва не е на физическото поле. Слѣдъ като човѣкъ мине двѣтъ четвърти отъ кръга, този процесъ се смѣня. Той влиза въ умствения свѣтъ и най-послѣ идва въ причинния свѣтъ. Отъ тамъ, отново започва пакъ сѣщия процесъ но въ нова форма.

Сега, ако вие бихте разбрали живота въ неговата пълнота, тия два процеса, на материялния и духовния животъ, ще се съвпаднатъ, тѣ сѣ еднакви. Както човѣкъ расте въ физическия свѣтъ, така расте и въ умствения свѣтъ. Както човѣкъ се развива въ физическия свѣтъ, т. е. каквото материялъ тамъ съгражда, такъвъ ще бѣде и неговиятъ умъ. Затуй, първо вие трѣбва да имате здраво тѣло. То е почва. Нѣкои отъ васъ казватъ: защо ми е тѣло? — Почва е. Това тѣло дава материялъ на вашия умъ да работи. Отъ тази почва ще излѣзе най-хубавия плодъ на умствения свѣтъ. Ако имате хилаво тѣло,

значи имате хилава почва. Нѣкой казва: азъ съмъ нервень. Нервениятъ човѣкъ е безъ почва, въ него почти всичката почва се е прѣвърнала въ динамически сили. Той иска всичкиятъ свѣтъ да му се подчинява. Той иска да запали свѣта отъ единия край до другия и никого не може да търпи. Не, на физическия свѣтъ материя трѣбва да имашъ, почва трѣбва да имашъ. Ще търпишъ! Нѣкой казва: не мога да търпя. Има ли човѣкъ, който може да търпи? Не мисли, че само ти си нервень. Всички хора сѣ нервни. Кой нѣма тия динамически сили. Нервността е единъ малъкъ порокъ. Хубаво е, че имаме нерви, но тия нерви трѣбва да се контролиратъ. Всичките високоорганизирани хора трѣбва да се радватъ, че имать нервна система. Какво трѣбва на нервния човѣкъ? Забѣлжете, че животътъ започва съ магнетизма Косинусътъ на тази окръжностъ означава едно магнетическо течение, а синусътъ — електрическо течение. Слѣдователно, когато животътъ завърши единъ цикълъ до точка п, всичката енергия става електрическа, човѣкъ е въ едно напрегнато състояние. Нѣкой пжтъ, като не знаемъ този законъ, когато човѣкъ е складиралъ тази енергия, ние отидемъ при него, бутнемъ го, запалимъ тази енергия и прѣдизвикаме единъ взривъ. Ние ще направимъ сѣщата пог-

ръшка, ако вземемъ ябълчно сѣме и го насадимъ въ малко прѣстъ. По този начинъ ти прѣдизвиквашъ единъ взривъ. Това зърно изисква почва, не го лъжи. Туй дърво послѣ ще ти създаде едно нещастие. Ти ще го уморишъ, но и ти ще умрешъ. Ти ще бѣдешъ отговоренъ за неговия животъ. Така и вие, събуждате извѣстно желание въ себе си, но трѣбва да разбирате този основенъ законъ за отглеждане на желанията. Всѣко желание въ човѣка е сѣме. Ако възбудите едно желание и го турите въ една паничка, вие сте отговорни прѣдъ Божествения законъ. Нѣкой казва: азъ имамъ желанието на ябълката. Имашъ ли такова желание, направи си нѣкой голѣмъ джобуръ или нѣкоя голѣма къща и тамъ посѣй сѣмето. Ако имашъ паничка, тя е добра само за нѣкое малко растение. Създадешъ ли желания, които не можешъ да отхранвашъ, природата ще те хване за ухото. Тя не обича лъжитѣ. Ти ще излъжешъ туй сѣменце, но то не може да расте въ тази паничка. Ако ти посадишъ нѣкой джбъ въ една паничка и му кажешъ: азъ ще ти дамъ условия за растене — ти вече си го излъгалъ. Дѣ ще го посадишъ въ тази паничка? Дѣ ще се развива той? Сега вие, паицѣлиятъ свѣтъ минавате за голѣми философи. Отъ тази именно ваша глупава философия страдате. Защо? За-

щото най-великитѣ ви желания сѣ посадени въ малки панички. Виждамъ нѣкога, нѣкой турилъ любовта въ една малка паничка и казва: Учителю, моята любовъ може ли да израстне? Казвамъ: не може да израстне. Любовта не изисква паничка, но изисква много голѣмъ джобуръ. Въ тази чашка никаква любовъ не може да израстне. Нѣкой казва: ами най-малката любовъ не може ли да израстне въ тази паничка? Най-малката любовъ вие не може да я съберете и въ най-голѣмия свѣтовенъ джобуръ. За израстването на най-малката Любовъ се изисква едно всеобемтяще слънце. Нѣкой пѣтъ искате да турите любовта въ вашето сърце. Колко сърца сѣ разпукани отъ тази любовъ! Вие, при вашитѣ условия, не може да посадите Любовта въ сърцето си. Ако я посадите, тя ще разруши сърцето ви. Нѣкой казва: азъ съ сърцето си любя. То е тъй, но вие сте чудни въ вашитѣ разсуждения. Хората казватъ, че слънцето изгрѣва и залѣзва. Вѣрно ли е? Учениитѣ хора ни убѣждаватъ, че то никога не изгрѣва и не залѣзва, но въпрѣки това, ние казваме, че слънцето изгрѣва и залѣзва. Кое е вѣрно сега? Дѣйствително, слънцето изгрѣва и залѣзва и дѣйствително, слънцето не изгрѣва и не залѣзва. Кога изгрѣва! Кога залѣзва? Когато земята се е създала и започнала да се върти

около осъта си, слънцето е започнало да изгрѣва и да залѣзва. Когато земята е била въ първообразно състояние, слънцето никога не е изгрѣвало и залѣзвало. Тамъ, дѣто има гжста материя, има изгрѣвъ и залѣвъ. Процесътъ на изгрѣване и залѣзване е процесъ само на нашия умъ. Онѣзи, които се занимаватъ съ концентриране на своята мисль, сж минали прѣвъ слѣдующитѣ любопитни наблюдения. Човѣкъ посрѣдъ день може да концентрира своята мисль, може да мине отъ единъ свѣтъ въ другъ, и слънцето въ него изчезва. Той се намира въ най-голямъ мракъ, той не вижда слънцето. Така могатъ да минатъ 5 — 10 минути, той усѣща въ себе си едно непрѣодолимо движение, стреми се къмъ единъ центъръ, нѣкъдѣ къмъ слънцето. Слѣдъ 10 — 15 минути започва да вижда една свѣтина въ видъ на зора и прѣдъ него се явява пакъ слънцето, но туй слънце не е това, което изгрѣва на нашата земя. Питамъ: какъ ще примирите този фактъ? Значи, туй което казваме, че слънцето изгрѣва и залѣзва, това е процесъ само на мозъка. Сега, аналогично на туй наблюдение, изваждаме въ физиката законътъ за отражението. Образитѣ отъ прѣдметитѣ се отразягатъ въ очитѣ въ обърнато положение, но ние не виждаме прѣдметитѣ въ обърнато положение, а ги виждаме прави. Физицитѣ казватъ,

че споредъ туй впечатление, което приемаме въ очитѣ, трѣбваше да виждаме всичкитѣ хора все съ главата надолу, обаче не ги виждаме. Физицитѣ обясняватъ причината на това нѣщо. Онѣзи отъ васъ, които искатъ да се занимаятъ съ този въпросъ, могатъ да го проучатъ. Въ сжщностъ, когато образитѣ се получаватъ въ обърнато положение, съ главата надолу, въ реалността така ли е? Не, само отражението е такова. Слѣдователно, само по отражение намъ се вижда, че слънцето изгрѣва и залѣзва. Въ дѣйствителностъ, образитѣ и прѣдметитѣ се виждатъ прави.

И тѣй, когато тѣлото се смалява, умътъ се увеличава; когато умътъ се смалява, тѣлото се увеличава — обратенъ процесъ. Когато сърцето се увеличава, причинния свѣтъ, душата се смалява, т. е. не се проявява. Когато сърцето се намалява, душата се увеличава. Когато тѣлото се увеличава, умътъ се смалява. Когато умътъ се смалява, тѣлото се увеличава. Когато чувствата се увеличаватъ, душата се намалява. Когато чувствата се смаляватъ, душата се увеличава. Това сж закони въ природата. Слѣдователно, когато усѣщате по нѣкой пжтъ, че вашето сърце се е стѣснило, виѣ трѣбва да знаете, че нищо не сте изгубили. Чудни сте! Нѣкой казва: азъ изгубихъ сърцето си. Не си го изгубилъ. Твоео сърце се е смалило

въ микроскопическа сѣака, но вашата душа се е разширила, тя се проявява. Ако чувствувате, че сте изгубили ума си, то значи, че енергията ви е минала въ физическото ви тѣло. Слѣдователно, тази енергия само се е видоизмѣнила. Нищо не се губи въ природата. Ако вашето тѣло се развива нормално, умътъ ви ще се прояви. Когато единъ духъ се въплотява на земята, той най-първо изгубва ума си. Всички тѣ малки дѣца сж изгубили ума си. Тѣ вѣчатъ, плачатъ, не имъ стига ума, какъ да мърдатъ рѣцѣтъ си. Тѣ не могатъ да се нахранятъ. Нѣкое отъ тия дѣца е било нѣкой философъ, нѣкой ученъ човѣкъ, училъ цѣлия свѣтъ, а сега при майка си, не му стига умътъ, какъ да си отвори устата. Туй е фактъ! Защо е така? Защото този ученъ е вложилъ всичкитѣ си умствени енергии въ тѣлото. Всичко туй е създаване. Той си гради къща. Нѣкой пътъ казваме: азъ не искамъ къща, не искамъ да бжда материялистъ. Какъвъ искашъ да бждешъ? Ако не станешъ материалистъ, не може да станешъ умственъ гений. Материята е необходима като срѣдство, за да повдигне вашия умъ. Азъ искамъ да придобиете едно правилно схващане за материята. Тя прѣдставлява обмѣна, смѣна на енергии. Физическиятъ свѣтъ може да се смѣни съ умствения. Астралниятъ свѣтъ може да се смѣни съ

духовния. И когато тази енергия се смѣня, не трѣбва да ви текатъ по четири реда сълзи. Вие тогава казвате: азъ не вѣрвамъ въ Господа. Смѣна става! Падатъ листата на дървото, за да се явятъ пакъ идущата година. Ако вие спазите сжщитѣ условия, по сжщото вѣрме отново ще изгрѣе слънцето. Вие ще започнете да никнете, да растете отдолу и на края на лѣтото ще дадете плодъ. Нѣма какво да се плашите. Сърцето пакъ е дѣте на душата, тя е почвата за него. Такъвъ е законътъ. Ние сме индивиди, растемъ въ косинуса. Слѣдователно, когато почвата се смалява, тия енергии влизатъ въ физическото тѣло на индивида. Синусътъ, като достигне радиуса m , започва да се намалява въ обратната посока, и тогава сърцето започва да расте, т. е. индивидуалността на човѣка започва да се проявява въ астралния свѣтъ. Това нѣщо става периодически въ живота. Въ новата раса, която ще дойде въ слѣдующата епоха, ние ще минемъ въ числото двѣ. До сега ние спизахме отгорѣ надолу, а отъ сега нататъкъ, отиваме отъ лѣво къмъ дѣсно. Съ това движение ще започне новата култура, културата на сърцето. И тогава ние трѣбва да жертвуваме всичко, Когато казвамъ, че човѣкъ трѣбва всичко да жертвува вие не разбирате това нѣщо. Ти ще жертвувашъ всичко за да израстне сърцето ти, по-

неже силитѣ на това сърце ще дойдатъ да работятъ за душата ти. Туй е единъ процесъ. Ти не трѣбва да плачешъ. Нѣкой казватъ: ти трѣбва да пожертвувашъ душата си за своитѣ ближни. Азъ ще ви кажа единъ афоризъмъ“. Когато нахранишъ едного, ти нахранвашъ всички; и когато откажешъ прѣхраната на едного, ти отказвашъ нахранването на всички. Азъ ще ви докажа туй. Това е една непонятна мисль, нали? Ето въ какво седи тя, ето какво подразбира. Стомахътъ е единъ. Щомъ нахранишъ стомаха, ти нахранвашъ и милиардитѣ клѣтки. Чрѣзъ единъ удъ ти нахранвашъ дробовѣтъ, мозъка, изобщо, на всички удове той дава храна. Въ морално отношение е сжщиятъ законъ. Въ астралния свѣтъ сжщо. Дойде единъ човѣкъ при васъ, и азъ ви казвамъ: ако ти нахранишъ този човѣкъ, ще нахранишъ цѣль свѣтъ. Въ астралния свѣтъ ти си по голѣмъ човѣкъ, отколкото въ физическия. Тамъ си грамаденъ, не си тъй дребнавъ, както си тукъ. Ако съберете всичкитѣ физически хора на земята въ едно, отъ тѣхъ ще направите единъ астраленъ човѣкъ. Всичкитѣ хора, колкото милиарда и да сжществуватъ на земята, като ги съберете въ едно, ще дадатъ единъ астраленъ човѣкъ. А пъкъ като съберете всичкитѣ астраци въ едно, ще направите единъ умственъ човѣкъ. Ако съ-

берете всичкитѣ умствени хора въ едно, ще направите единъ причиненъ човѣкъ. Такъвъ е законътъ. Тогава казваме: ако нахранишъ единъ астралецъ, ти си нахранилъ всичкитѣ. Туй означава жертвата на душата. И всички тия афоризми и противорѣчия, които изглеждатъ невъзможни, при извѣстни условия сж възможни. При какви условия? — Които природата е създала. Всички нѣща сж възможни, но не на физическия свѣтъ. Тѣ сж възможни нѣкъдѣ или въ числото 1, или въ числото 2, или въ числото 3, или въ числото 4. Въ цѣлия кръгъ всичко е възможно, но не и въ едната четвъртъ. И тъй, ето защо тѣлата ви трѣбва да бждатъ числи.

При сегашната еволюция, въ която се намира земята, има изоставена инертна материя на сжщества минали прѣди насъ. Хората сж всмуквали много отъ тази инертна материя. Тѣ трѣбва да се освободятъ отъ тази материя, да гледатъ да я изхвърлятъ. Тя е причината за сегашното падание на хората. Тя е, която създава страданията имъ. Вие сте чувствували въ себе си, като че нѣщо ви души, мѣчи ви, иде ви дори, ако ви е възможно да разрушите цѣлия свѣтъ. Това се прѣдизвиква отъ инертната материя въ васъ. Въ нея сж вложени мислитѣ, желанията на миналитѣ вѣкове. Тази материя трѣбва да се одухотво-

ри. За това Божествената енергия трѣбва да дойде да работи въ насъ. Само Божествениятъ Духъ разбира законитѣ, по които може да прѣорганизира тази материя. Въ него се съдържатъ соковетѣ но трѣбва да се посадятъ въ нея редъ мисли, желания и пориви на душата, които да могатъ да се прѣработятъ тъй, както се прѣработва тора на земята. Сжщиятъ законъ, сжщото отношение сжществува и тукъ. Ние имаме само една наука. Нѣкой пжтъ вие искате да възпитате нѣкой човѣкъ. Туй възпитание, както азъ го зная, е дресировка, затова до сега то не е дало никакви сжществени резултати. Обаче то ни е създало по добри разбирания. И то е печалба. Опитността, която сме придобили, вече се наследява. За въ бждеще, който нѣма тази опитностъ не може да се развива. Не мислете, че нищо не сте придобили. Всичко придобито е едно богатство на живота ви. Като влѣзете въ астралния свѣтъ, тогава ще се започне вашата истинска култура. До сега вие сте се занимавали само съ тѣлото, съ слѣдствията на нѣщата. Не смѣсвайте процеситѣ на душата съ процеситѣ на сърцето. Душата трѣбва да обѣднѣе до извѣстна степенъ, за да се обърне въ почва, та да се организира сърцето, да се облагороди, защото плодоветѣ на сърцето трѣбва да влѣзатъ въ Божествената жит-

Азъ ви говоря за козмическия човѣкъ. Туй, което е вѣрно за цѣлия козмически човѣкъ, е вѣрно и за всѣки едно отъ васъ. Вие като проучвате този законъ, може да си послужите съ него въ вашето развитие.

И тъй, всѣка четвъртъ отъ кръга е цѣль кръгъ. Той е проекция. Втората четвъртъ е проекция отъ четвъртото измѣрение. Третата четвъртъ спада къмъ петото измѣрение, а четвъртата — къмъ шестото измѣрение. Това сж проекции отъ по-висши свѣтове на нашия. Като проекции тѣ ни се виждатъ друго-яче, не може да си ги прѣдставимъ просто. Ако мислите, че цѣлиятъ животъ се изразява само въ физическото тѣло, може да попаднете въ една погрѣшка. Първата четвъртъ прѣдставлява първитѣ седемъ години отъ живота и се занимава съ физическото тѣло. Втората четвъртъ прѣдставлява вторитѣ седемъ години и се занимава съ астралното тѣло. Третата четвъртъ прѣдставлява други седемъ години и се занимава съ мозъка. Последната четвъртъ прѣдставлява пакъ периодъ отъ седемъ години и се занимава съ причинното тѣло. Слѣдъ това пакъ се повтаря сжщия процесъ. Тѣй щото, на всѣки седемъ години енергитѣ въ човѣка се трансформиратъ. При това, тия седемъ години пакъ иматъ подраздѣления по мѣсеци.

Общия процесъ е развитие на тѣлото, но същевременно се развива обективния умъ, наблюдателността, както и другитѣ способности. За всичко това, обаче, се изисква цѣла вѣчност. Не се обезсърчавайте! Ако нѣкой пжтъ ставатъ пертурбации въ сърцето ви, печели душата; ако има пертурбации въ душата ви печели сърцето. Душевнитѣ пертурбации ни даватъ идеи. Ако забѣлжитѣ извѣстна дисхармония въ душата, сърцето печели. Ако има дисхармония въ тѣлото, умътъ печели. Не говоря за заболяването, но за онази вжтрѣшна дисхармония, която се явява. При тия пертурбации или тѣлото печели, или умътъ печели. Тѣй щото, вие трѣбва да си разяснявате разумно ония естествени процеси, които ставатъ въ васъ. Нѣкой пжтъ вие се уплашвате, когато стане въ васъ една малка пертурбация. Тогава нѣкой дойде и ми казва: изгубихъ вѣра, не вѣрвамъ вече въ Бога. Това е лъжливо схващане. Туй, което човѣкъ има, не може да се изгуби. Човѣкъ може да се спъне, но да се изгуби — никога. Има окултисти, които казватъ, че ако човѣшката душа не се развива правилно, ще се върне въ сфера долу ще дойде въ Божественитѣ корени и ще се разруши. Питамъ: тия адепти ходили ли сж въ Божественитѣ корени, та да видятъ какъ става това? Туй сж теории. Не искамъ да споря съ

тѣхъ, но казвамъ, че това сж тѣхни заблуждения. Има такива процеси не истина, но не сж тѣй, както тѣ ги прѣдставляватъ. И мжчение има, но то не е таково, както се прѣдставлява. Има и рай, има и адъ, но и раятъ не е такъвъ, какъвто хората си прѣдставляватъ. Рай и адъ има и въ малкъ размѣръ, и въ голѣмъ размѣръ, тѣ не сж такива, каквито хората си ги прѣдставляватъ. Адътъ и раятъ сж два противоположни полюса. Тѣ извършватъ една велика служба въ живота. На рая съответствува ада, на радостта съответствува сграданието, на свѣтлината съответствува тъмнината, на злото съответствува доброто. Питамъ тогава онѣзи, които казватъ, какъ така, Богъ, Който е съвършенъ, допусналъ злото въ свѣта? Злото е излишекътъ на нашето развитие. Онази материя, която останала не дефиницирана, която не може да се одухотвори въ насъ, тя е започнала да се разлага и да ферментира. Тя именно е образувала злото. Отъ нея започва да се формира единъ нисшъ животъ, безъ разумъ. Слѣдователно, тази инертна материя ни спъва. Нѣкой пжтъ си неразположенъ, невѣрие имашъ, съмнѣние, готовъ си да отмъщавашъ — инертна материя има въ тебе. Защо? — Морковъ си ялъ. Турете единъ малкъ морковъ въ стомаха на нѣкой, който не вѣрва, ще видите, какъ ще

се почувствува. Единъ отъ ученицитѣ ялъ морковъ, пилъ чай, но цѣла нощъ се въртѣлъ, не може да спи, умира отъ болка. Излѣкивахме го, но тази материя трѣбваше да се изхвърли навънъ, иначе пискане, охкане щѣше да бѣде. И то, отъ такова малко парченце. Казвамъ: тази инертна материя не може да се възприеме, тя е морковътъ, който произвежда това нѣщо въ стомаха. Има и друга интерна материя, която не може да се изхвърли, по тия естествени начини. Нѣкой пѣтъ казвате: Запаля ми се главата, ще се прѣсне отъ болки. — Рициново масло вземи! Всички тия сръдства: студени бани, топли бани на краката, разтривки — нищо не минава. Я вижте онзи мжжъ, който изгубилъ жена си, разправяйте му каквото искате, той е непримиримъ, казва: отиде тя! Той изгубилъ нѣщо, никой не може да го излѣкува. Прѣдлагатъ му да го водятъ на театъръ, на забавление, да яде, да пие, нищо не помага — жена му я нѣма. Не иска да яде; въ театъръ да отиде, не всичко му е тъмно, мрачно, защото му липсва нѣщо, изгубилъ е най-основното — разумната сила въ живота си. Вие нѣкой пѣтъ не оцѣнявате вашитѣ приятели, но слѣдъ врѣме ще оцѣнитѣ каква стойностъ има и най-лошиятъ приятелъ, който имате. Той ви е донесълъ несмѣтни богатства. Сега вие каз-

вате: какъ срѣщнахъ този несрѣтникъ? Не, единъ день ще познаете закона. Най-лошиятъ ви приятелъ ви е допринесълъ несмѣтно богатство. Такова богатство ви е допринесълъ той, че ако продадете и цѣлата земя, не бихте могли да му се отплатите. Такива голѣми философи сте вие на земята, че винаги сте недоволни. Вие сте недоволни, понеже знаете много. Като можете да обясните всичко, вие сте недоволни, че нѣма други философски въпроси, които да разрѣшавате. Всѣки единъ отъ васъ мисли, че всичко е разрѣшилъ. Изпъчи се, казва: азъ зная това. Знае го, но като го заболи корема, не знае какъ да се лѣкува. Дай му малко страдание, не може да се справи. Отъ невидимия свѣтъ всѣки день трѣбва да ни пълнятъ главитѣ, но ние не искаме да ни убѣдятъ, не се подаваме. Не че не знаемъ, но не мислимъ правилно. Имаме оптическа измама, не виждаме нѣщата въ тѣхната естествена величина, заблуждаваме се. Виждаме една малка мравя, прѣдставя ни се като цѣлъ волъ. Казвамъ: това нѣ е волъ, мравя е. Какъ мрвия, азъ виждамъ, че е много голѣмо нѣщо. Всеобщата война въ Европа се дължи на тази инертна материя, на туй течение, което обхваща човѣчеството. Сега пѣкъ ще минемъ въ друга вълна. Ще се потопимъ въ нея тѣй, както въ Чер-

ното море. Ще се стегате да бъдете готови. Земята ще нагази тази вълна и ще прѣстои въ нея, може би, день, два, три, четири, десетъ, година, или най-много десетъ години. Повече отъ десетъ години нѣма да мине. Ще зависи отъ това какво ще бжде съчетанието на този поясъ, въ който ще влѣземъ. Максимумъ десетъ години ще вземе на земята докато мине тази вълна, Хора, които сж по-високо организирани, я чувствуватъ тягостно.

Вие сега ще се изпоплашите, ще кажете: Виждж какво казва Учителътъ! Никждѣ нѣма да влѣземъ. Това е въ реда на нѣщата. Земята минава въ този поясъ, ще мине прѣзъ тази вълна и ще заминѣ. Ако вие спазите нужното равновѣсие, то ще ви причини полза, нищо нѣма да изгубите, затова трѣбва да бъдете готови. Тази вълна съдържа много енергия. Ако сте готови, ще забогатѣете, ако не сте готови, ще ви причини извѣстни страдания. Вие ще мълчите, никому нищо не разправяйте. Ученитѣ хора ще ви опровергаватъ. Това сж окултни истини. Съврѣменната наука не може да говори за тѣхъ.

Сега малко музика. Ще направя нѣколко изяснения. Моето желание е да се повърнете къмъ чистотата на музиката, защото има тонове, които, ако се пѣятъ съчетано, означаватъ извѣстенъ чувственъ или

мисловенъ стремежъ и т. н. Тѣ още не носятъ добро за човѣка, то е прѣживѣване. Най-първо ние ще изучаваме природната музика, чиститѣ тонове, които не сж покварени. Нѣкой пѣтъ и между най-приятнитѣ тонове има покварени. Отъ съчетанието на извѣстни тонове човѣкъ може да се развали. Обикновената музика е прѣдисловие на чистата музика. (Учителътъ изсвири на цигулката единъ чистъ тонъ послѣ единъ покваренъ). Въ тия покваренитѣ тонове често има трептения, образиватъ се голѣми вълни. Когато при пѣние гласътъ на нѣкой човѣкъ трепти, това показва, че той се афектира. Не, тонътъ трѣбва да бжде прѣмъ, изразителенъ. Когато човѣкъ се афектира, той пѣе за другитѣ. Щомъ иска да печели съ пѣнието, да подкупува, това не е музика. Дѣто сжществува подкупъ, има огрѣшаване. Въ тия чувства не се изразява никаква чистота. Нѣкои отъ силнитѣ музикалнитѣ тонове изразяватъ страсть. Когато цигуларътъ свири съ сила, той изразява ония страстни чувства, които сж на физическия свѣтъ. Мажетѣ изобщо сж носители на сила.

Изпѣйте упражнението: „Тжги, скърби“. Въ упражнението често се допусчатъ противоположности. Едно упражнение може да се прѣвърне на пѣсенъ. За да стане пѣсенъ, трѣбва да се прѣработи. Цѣлътъ

на упражнението е концентриране на ума. Вашият ум трѣбва да бѣде концентриранъ.

Изпѣйте сега гамата! Знаете ли защо не можете да вземете тона **ми**? Тонътъ **ми** е магнетиченъ, затова, онѣзи, у които прѣобладава мъжкия принципъ не могатъ да го взематъ. Какъвъ е тонътъ **фа** — мъжки или женски? Тонътъ **до** е бащата, **ре** е синътъ, **ми** е неговата възлюбена, а **фа** е вече роденото детенце. Синътъ е малко по-мекъ отъ баща си. Между бащата и снахата нѣма хармония. Образуватъ ли акордъ **ре** и **ми**? — Не могатъ. Най-първо ще се стремите да взимате чисти тонове. Всѣки единъ отъ васъ нека си изпѣва гамата. Има пѣсни, въ които съчетанието на чиститѣ тонове не е хубаво. Научете се да пѣте тия чиститѣ тонове. Пѣйте тия чисти тонови само за себе си. Пѣте ли ги, вие ще започнете да си подбирате тонноветѣ. Сегашната музика е виновна за характера на хората, защото музикантитѣ сж създали много малко класически парчета съ синъ цвѣтъ. Сегашнитѣ музикални парчета иматъ зеленъ, портокаленъ, жълтъ, рѣдко ще срещнете парче съ синъ цвѣтъ. Въ съчетание на тоноветѣ сега прѣобладава повече червения цвѣтъ. Червениятъ цвѣтъ дѣйствува повече на чувствата, на афектитѣ. Има нѣкои парчета съ синъ цвѣтъ и щомъ

човѣкъ ги слуша, тѣ го отнасятъ отъ този свѣтъ, въ него се зараждатъ най-възвишени състояния. Щомъ излѣзе отъ концертъ, човѣкъ трѣбва да направи едно добро. Нѣкои говорятъ за класическа музика но за нея трѣбва много силенъ грѣбнакъ. Много отъ съвременнитѣ музиканти сж почти инвалиди, понеже тази музика не мѣни тѣхнитѣ чувства, а развива честолюбие, щестлавие и редъ други лични чувства, резултатъ на червенъ цвѣтъ. Музиканти като се събереть, не могатъ да се търпятъ. Нѣкой като пѣе, хубаво, поражда завистъ въ другитѣ. Нека слушатъ и да се повдигнатъ. Този, който слуша хубаво пѣние или свирене, трѣбва да бѣде благодаренъ. Въ него обаче се заражда амбиция и той да пѣе. То е резултатъ на червения цвѣтъ.

Азъ желая, като пѣемъ нашитѣ пѣсни, да внасяме синия цвѣтъ. Отъ васъ зависи това. По нѣкой пѣтъ, като ви слушамъ, виждамъ червенъ цвѣтъ, зеленъ, портокаленъ и се яви дисхармония. Тогава пѣнието ви изглежда като че цѣпите дърва. Щомъ дойдете на синия цвѣтъ, ще почувствувате вдѣхновение, ще дойде веселието. Окултната музика започва съ синия цвѣтъ. Затуй, ще се стараете, щото синиятъ и зелениятъ цвятъ да бждатъ двата прѣобладаващи цвѣта въ музиката. Жълтиятъ цвѣтъ много ижчно се

възпроизвежда, но по-лесно синият и бѣлиятъ. Синиятъ ще внесе подемъ, разширение, а бѣлиятъ цвѣтъ ще донесе миръ. Нѣкои казватъ „упокоение“. Не упокоение, то за умрѣлитъ хора, а мирътъ е за живитъ хора. Бѣлиятъ цвѣтъ ще внесе спокойствие и миръ, а синиятъ цвѣтъ ще внесе разширение, енергия, чистота на ума и сърцето.

Т. м.

Богъ на Любовта не е Богъ на мъртвитъ, но Богъ на живитъ.

